

MARULIĆEVA

JUDITA

MARUL ART FEST

GRADSKA
KNJIŽNICA
MARKO MARULIĆ
Split, 23.04.-10.05.2026.

GMM

MARUL ART FEST

Split, 23.04.-25.04.2026.

IMPRESUM:

Marul Art Fest je međunarodna književno-umjetnička manifestacija koja promovira lik i djelo Marka Marulića u europskom kulturnom kontekstu povezujući tradiciju i suvremenu kulturu.

Izložba: "Marulićevoj Juditi u čast"

Mjesto: Gradska knjižnica Marko Marulić, Split

Vrijeme: 23. travnja do 10. svibnja 2026.

Dizajn kataloga: Silvana Dragun

Stručni žiri: Josip Botteri Dini, Silvana Dragun, Arijana Rožić Brakus

Kustosi izložbe: Silvana Dragun, Arijana Rožić Brakus

Organizator manifestacije: Hrvatska udruga Benedikt

Partneri: Gradska knjižnica Marko Marulić – Split, Književni krug Split – Marulianum,
Hagiopolis – International Institute of Christian Culture and Art

Marulićeva Judita - od biblijske paradigme do suvremene rezistencije

Marulić je svoj jezik — koji se tada nazivao slovinskim, ilirskim i dalmatinskim — imenovao hrvatskim. Napisana kao vergilijansko-biblijski ep, *Judita* (poput Šižgoričeve *Elegije*) preobražava biblijski narativ u snažnu paradigmu otpora turskim osvajačima. Objavljena 22. travnja 1501. godine, Marulićeva *Judita* ukazuje na višeslojnost hrvatske kulturne i jezične baštine te neprijeporno pripada korpusu hrvatskoga književnog kanona. Osim književne vrijednosti, ona nosi snažnu domoljubnu komponentu, svjedočeći o autorovoj težnji za očuvanjem hrvatskoga kulturnog i duhovnog identiteta u jeku osmanlijske opasnosti krajem 15. i početkom 16. stoljeća u Dalmaciji.

Poseban sloj Marulićeva stvaralaštva čini prožimanje literarnih i likovnih elemenata, koji potvrđuju ilustracije kojima je sam opremao svoja djela. Poznato je da je biblijska heroína Judita nadahnula brojne umjetnike: od talijanske slikarice Artemisije Gentileschi do istaknutih hrvatskih autora poput Bele Čikoša Sesije, Otona Ivekovića, Celestina Medovića, Dimitrija Popovića, Matka Trebotića i drugih.

Marijana Rajčić, *Cyber Judita*, 2026.

psihološku napetost između borbe i predanja. U vizualnoj interpretaciji biblijskog motiva umjetnici se odmiču od mimetičkog diskursa, stvarajući hermeneutički okvir za novo iščitavanje Marulićeve epa. Neki autori, poput slikarice Karin Grenc, Eve Meštrović, Veile Krmpotić i Rite Medvešek, nadahnuće pronalaze u četvrtom pjevanju, kada Marulić opisuje Juditinu pripremu za odlazak prema neprijateljskom šatoru.

Drugi, težište ikonografskog sadržaja premještaju na topografiju stradanja, fokusirajući se na ambijent opustošene Betulije. U hrabroj udovici umjetnici vide prije svega domoljubnu gestu, čin hrabrosti i odlučnosti u borbi za oslobođenje opkoljenog grada. Takav narativ uočavamo u djelu Josipa Botteriija Dinija koji biblijsku junakinju dovodi u korelaciju s opsadom Dubrovnika za

Izložba „Marulićevoj Juditi u čast“ pokazuje da suvremeni hrvatski slikari u Juditi ne vide isključivo starozavjetnu figuru koja pogubljuje asirskoga vojskovođu. Njeno djelo spašavanja naroda od genocida nosi metafizički znamen otpora. Judita u Marulićevu epu, kao i u djelima ovih umjetnika, utjelovljuje građansku hrabrost i spremnost na nesebičnu žrtvu. Njezina borba nije uperena protiv čovjeka od „krvi i mesa“ nego iskonskog zla i kulture smrti koja ishodište pronalazi u ratnoj retorici i bratoubilačkom činu.

Odrubljena Holofernova glava u djelima ovih slikara nije samo simbol pobjede nad neprijateljem. Ona predstavlja Meduzu koja projicira iskonsku mržnju, vječnu negaciju bitka, mitskog Levijatana koji čovjeka vuče u grotlo pakla.

Dok se dio umjetnika dosljedno drži biblijskog narativa, drugi napuštajući baroknu ikonografiju, redefinišu lik Judite u suvremenom izričaju. Okreću se internalizaciji lika, akcentirajući unutarnju borbu i

vrijeme Domovinskog rata. Opsada Betulije na njegovoj slici postaje metafora stradanja, a Juditina borba simbol hrvatskog naroda u višestoljetnoj borbi za slobodu i neovisnost. Kod drugih umjetnika primjećujemo rekontekstualizaciju biblijskog narativa unutar intimnog prostora pojedinca koji se, u bezvremenom „sada“, suočava s vlastitim strahovima i nesigurnošću.

Artemisia Gentileschi, *Judita sa sluskinjom i glavom Holoferna*, oko 1608–1612, ulje na platnu, 136 × 160 cm, National Museum of Art, Architecture and Design, Oslo

Pred Marulićevom Juditom nije bilo dileme: boriti se ili predati se. Nošena čvrstom vjerom, ona prihvaća rizik svoje misije noseći pobjedu izmučenom narodu nakon niza poraza. Njena junačka gesta poprima obilježje kolektivne paradigme i univerzalne borbe protiv zla koja se krije u čovjekovoj volji za moć.

Izložba pokazuje da Judita nije „uspavana ljepotica“ koju treba probuditi. Ona hrabro izlazi iz vlastite zone sigurnosti da bi spasila svoj narod od sigurne pogibelji. Judita danas predstavlja pojedinca koji se aktivno opire moralnom zlu i društvenoj apatiji vlastitim zalaganjem i primjerom. U tom smislu ni Holoferno danas više nije amblem osmanlijske okupacije, već simbol strukturalnog zla koje se ogleda u borbi za moć kroz čitavu povijest čovječanstva. Izložba nas suočava s

uznemirujućom spoznajom da neprijatelj ne prebiva isključivo u „drugome“, nego se krije u našim iluzijama koje generiraju strah i povlačenje.

Današnji oblici porobljavanja nemaju isključivo opipljivu, materijalnu formu. To sjajno uočava arhitektica i dizajnerica Marijana Rajčić koja biblijski narativ premješta u sferu suvremenih bioetičkih izazova. U konceptu *Cyber Judita* prikazuje Juditinu borbu prije svega kao borbu za očuvanje vlastitog identiteta i integriteta u dehumanizirajućem algoritamskom poretku. *Cyber Judita* suočava se s izazovom virtualne realnosti, novim ugrozama kibernetičke sigurnosti i hibridnog modela ratovanja. Ona se ne bori protiv tehnološkog napretka nego boriti se protiv digitalnog nasilja i posthumanističkog porobljavanja koje se nameće kao nužnost u svijetu bez jasnih etičkih principa.

U svijetu uznemirujućih globalnih previranja, Marulićeva Judita u refleksiji naših slikara, pokazuje da sudbina naroda i dalje počiva na moralnoj odgovornosti pojedinaca koji svojim otporom zlu postaju svjetlo nade drugima.

Silvana Dragun

Marulićevoj Juditi u čast

Dimitrije Popović, *Judita*, 1982.

Uspoređujući biblijsku knjigu o Juditi s Marulićevim epom, imala sam dojam da Marko Marulić u svom epu naglašava vizualni element priče, detaljno i vrlo slikovito opisuje krajeve, ljude i događaje. Još 1950. godine naš jezikoslovac Petar Skok zamjećuje kako Marulić ima „slikarsko oko“, citiram: Marulićev „stilski talent počiva na slikarskoj vizualnosti, na iznalaženju dobrih kontura, koje čitaocu točno evociraju sliku predmeta.“ Kroz svoje stilističko istraživanje spjeva Judita, Skok zapaža da je Marulovo pjesničko izražavanje „ekvilibriraj između slikanja i pripovijedanja događaja“, te da je „deskriptivni dio protkan obilnom i svježom pikturnošću“.

Dakle, sudionici natječaja „Judita-svetost, ljepota i hrabrost“ našli su se pred složenim izazovom: s jedne strane autoritet Marulova imena, s druge autoritet brojnih umjetnika koji su se do sada hvatali u koštac s tematikom Judite: od Giorgionea, Botticellija, Michelangela, Donatella, Tiziana, Caravaggia, Goye, Klimta, ali i našeg Andrije Medulića Schiavonea. Od brojnih hrvatskih ću spomenuti samo Otona Ivekovića, Belu Čikoš Sesiju i Celestina Medovića, da se vidi koliko je visoko podignuta letvica

izvrsnosti, prag očekivanja. Malo je do sada u javnosti bilo riječi o tome da su prva dva izdanja Judite popraćena ilustracijama u drvorezu. Prvi ilustrator Marulićeve Judite bio je Mateo iz Trevisa, isti onaj koji je ilustrirao i Riječki misal.

Na ovoj izložbi raduje množina pristiglih radova, njihova raznolikost i svježina u pristupu. Najprije treba pohvaliti učeničke radove, djela najmlađih sudionika ove izložbe, koji su pokazali zavidnu likovnu vještinu s obzirom na dob. Umjetnici su prinijeli djelo originalno i heterogeno: od slikarstva, grafike, kiparstva, grafičkih računalnih animacija, pa sve do rješenja za scensko uprizorenje predstave „Judita“. Osobito me raduje nastojanje da se izbjegne deskriptivnost, da se temi priđe drukčije, na vlastit i originalan način. Umjetnici se više bave metafizičkim momentom, Juditinim duhovnim stanjem i dilemom, nego njenom pukom pojavnošću. Ova izložba donosi pogled na ep Judita iz više uglova, i u tom smislu znači osvježenje.

Arijana Rožić Brakus

Josip Botteri Dini, Dubrovačka Judita, 1993., akril na platnu, 80 cm x 60 cm

Josip Botteri Dini (r. 1943.) akademski slikar koji se najviše bavio djelima sakralne tematike. Samostalno je izlagao preko stotinu puta u zemlji i inozemstvu; neki od gradova s tog popisa su Pariz, Milano, Frankfurt, Padova, Toronto, Los Angeles, Ljubljana, Zagreb, Mostar, Split, Dubrovnik i dr. Njegovi se mozaici i vitraji nalaze u crkvama u Melbourneu, Splitu, Dubrovniku, Bolu, Baškoj Vodi, talijanskom Porto d'Ascoliju, austrijskom Wulkaprodersdorfu i Beču itd. Osim, vitraja i mozaika, često slika na platnu i drvu, a okušao se i u tehnici svilotiska u grafikama. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja za svoj rad.

Slika "Dubrovačka Judita" (1993.) pripada Botterijevom ciklusu radova inspiriranih hrvatskom kulturnom i biblijskom tradicijom. Umjetnik prikazuje biblijsku junakinju Juditu s odsječenom glavom asirskog vojskovođe Holoferna. Kompozicijom dominira figura Judite, izduženog i stiliziranog lica, naglašene ekspresije i smirenog, gotovo meditativnog pogleda. Koloristička ekspresija naglašava dramatičnu atmosferu evocirajući mediteranski ambijent, dok u pozadini diskretno naznačene zidine upućuju na dubrovačke zidine.

Ivana Mandić Stojaković, *Najveštenje pastirima*, kombinirana tehnika (uljane boje, akrilni kit, pjena, žica), 50x50x10 cm

Iva Mandić Stojaković (r. 1991.) akademska slikarica iz Mostara. Slikarstvo studirala na Likovnoj akademiji u Širokom Brijegu 2014. godine u klasi profesora Antuna Borisa Švaljeka. Dobitnica je Rektorove nagrade za godinu 2009./10. i druge nagrade za sliku „Širokobriški mučenici“. Članica je Hrvatske udruge likovnih umjetnika i likovnih kritičara (HULULK). Radi kao nastavnica u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna Osijek.

Djelo kombinira reljefne elemente kiparstva i slikarske postupke; riječ je o slikarstvu u kojem tekstura preuzima dominantnu ulogu, a boja dobiva taktilnu kvalitetu, premda ostaje povezana s tradicionalnim značajkama štafelajnog slikarstva. Djelo prikazuje unutarnju borbu koju umjetnica povezuje s Juditinim činom: kao što se ona, ispunjena Božjom snagom, suočava i pobjeđuje mnogo moćnijeg neprijatelja, tako i pojedinac traži Božju snagu, svjetlost i duhovni impuls kojim nadvladava tamu unutarnjih stanja.

Velia Krmpotić, *Judita*, tuš, kist, pero, dimenzija 30 x 40 cm

Velia Krmpotić Vadignoff Sukačić, nastavnica likovne kulture, članica Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre. Sudjelovala na četrdesetak grupnih i samostalnih izložbi. Izlagala je u Chuck Levitan Gallery u New Yorku, XX. Salonu mladih u Zagrebu, u Rimu, Beču, Varaždinu, Mariboru i drugim gradovima.

Slika predstavlja židovsku heroinu koja spašava svoj narod od asirsko-babilonske opsade, 700 god. prije Krista. Slika je dvonamjenska jer predstavlja svaku današnju potlačenu ženu koja se bori protiv zloće autoriteta na poslu, u obitelji ili drugdje, u atmosferi mudrosti i iznenađujuće snage na nenasilan način. Zbog toga skriva mač među rukama, a naglasila sam njenu odlučnost, ponos i žensku ljepotu.

Karin Grenc, *U spomen Judit*, kombinirana tehnika na platnu, dimenzija 70x 50 cm

Karin Grenc (1971.) je grafička dizajnerica, slikarica i kiparica iz Splita. Djela joj se nalaze u privatnim zbirkama po svijetu. Osim na brojnim skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu, samostalno je izlagala na 14 izložbi. Članica je Hrvatske udruge likovnih umjetnika Split.

Sanja Jureško, kostimografija za predstavu "Judita" na 70. Splitskom ljetu

Sanja Jureško (r. 1990.) je akademska slikarica koja je slikarstvo studirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi profesora Zlatka Kauzlarića Atača. Članica je HDLU-a. Sudjeluje u brojnim izložbama, radionicama i rezidencijalnim programima. Radila kostimografiju i scenografiju za predstavu "Judita" u izvedbi Katarine Romac i režiji Dražena Krešića na 70. Splitskom ljetu 2024. godine.

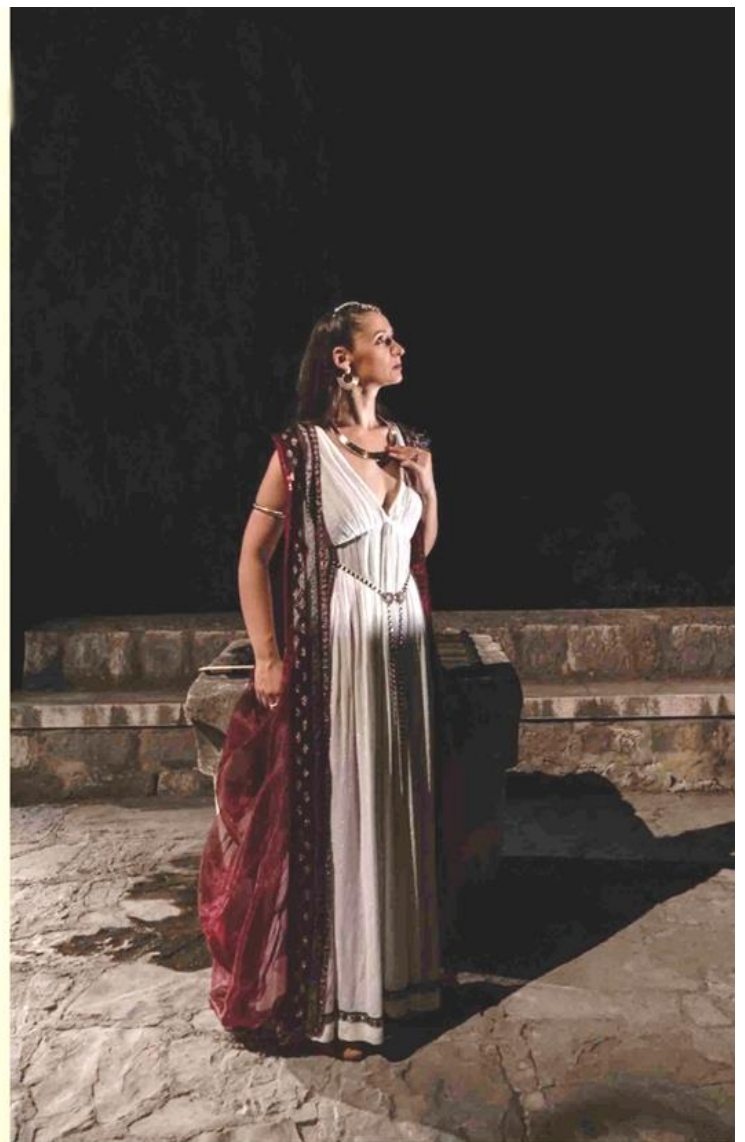
Polazeći iz vlastitog slikarskog senzibiliteta, autorica oblikuje kostim kao produžetak dramskog karaktera, naglašavajući dostojanstvo, odlučnost i unutarnju snagu glavne junakinje Judite. Kostimografsko rješenje ne teži doslovnoj povijesnoj rekonstrukciji, nego stiliziranoj interpretaciji koja povezuje biblijsku priču s univerzalnim motivima ženskog otpora i hrabrosti. U suradnji s redateljem Dražen Krešić i glumicom splitskog HNK Katarinom Romac, kostim postaje važan element scenskog izraza: materijali, silueta i koloristički naglasci oblikuju vizualni identitet lika te podupiru dramaturgiju predstave.

Tcini zefoeba Antonia Marcha.
 Silan po Rim tarcha vulastele chogluchy
 Snih blago raztarcha chubacem dauchi.
 Toiga podricuchi Leopatru glubi.
 Zenu pufchuruchi po tom sebe zgubi.
 Lbifituchi zubi flobechie nadurichi
 Chacno vethe rubi chupostehie odurichi.
 Nachonac nefrichi vpasschie u sfachof.
 Nemochgilchbie lichit stumach nedat pocho.
 Smalitchie razbor fuoi iofchbie imanie/
 Pdach u vichomgniznoibitrichie gnubstante.
 Zaditchie smianie drugi ricihu cuffci/
 Gouoit zam ante tarbub nima vset.
 Razbire picbusci i flasti priurachia
 Vyina obuseter viefse furachia.
 Dabinofo odurachia od dobra naucha/
 Pridagnife neizfrachia case totu chglucha.
 Tim pifce ma rucha chinnno sfetu dubu
 Mezgodit lest mucha vechia ner tarbubu.
 Chinnimau bubu luda vtuarienta
 Jalizlu u yhu spafena flifcenta.
 Da ur gonozenia ricse tamo vrati
 Na fat spouidentia odchlefe u vrati.
 Dlopperne statina noze pre sedua
 Mogafce ter iati chochbo mogabu dua
 Toliche sam on zzuau obutaga fan
 Uagan zatuaruch sua inib da gredu yan.
 Idofce na fuof stan sobom teturate
 Terbo ne sedan zban popifce spiate/
 Redom zacignate zdranice obnofo/
 Jednu popiate a drugu donofe.
 Poidofce zanofetud ouud nogam/
 Samife nadnofe chingluchi glauam/
 Uobrazim plami a na nofu para/
 Ina braze prami fashiafete equara.
 Tarbub chachozara nadmen editoiafce

hao pian vuf
 ebie bgluua
 obglubi Leo
 patru Lbra gli
 cu od Alexan
 drie a zenu pu
 sh ebabifce fe
 fra octauiana
 Cefarat foga
 pogibe:
 Lholiche fto
 do hod icaba
 garla:

Arabia na po
 ariane bafone
 gouozene:

Chachopiani
 gredibu ebile
 trouafce fto
 pbernom.

Arijana Rožić Brakus, *Opsada Betulije*, 2025., ulje na platnu

Arijana Rožić Brakus, povjesničarka umjetnosti i nastavnica likovne kulture iz Splita. Diplomirala u Splitu 1993. godine stekavši naslov profesorice likovne kulture. Slikarstvo je studirala kod profesora Mile Skračića, a 2009. godine pri Filozofskom fakultetu u Zagrebu stekla naslov magistre znanosti, znanstveno polje: povijest umjetnosti, uža specijalnost: moderna i suvremena umjetnost. Prvu samostalnu izložbu- ulja na platnu- ostvarila u Rijeci, galerija Jadroagent, 1990. godine. Ostvarila još dvije samostalne izložbe, i učešće na nekoliko skupnih. Bavi se prvenstveno slikarstvom, ilustracijom, kiparstvom, primijenjenim umjetnostima i komercijalnim likovnim stvaralaštvom. Sliku prati kao obavezan plastificirani print teksta citiranog na platnu, i to paralelno s prijevodom citata na suvremeni hrvatski jezik. Cilj njenog djela "Opsada Betulije" je povezivanje likovnog i jezičnog idioma u eksponiranju detalja bitke za Betuliju.

Eva Meštrović, *Judita – tišina prije pobjede*, ulje na platnu, dimenzija 80x100 cm

Eva Meštrović, mag. art., slikarica rođena u Zadru 1994. godine. Završila je školu Likovnih umjetnosti u Splitu, a trenutačno je apsolventica na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer slikarstvo. Do sada je imala dvije samostalne izložbe, u Splitu pod nazivom "Šapat duše" (2012.) i u Vranju pod nazivom "Veo duše" (2014.). Sudjelovala je na više skupnih i humanitarnih izložbi među kojima ističe APURI/ALU u galeriji *Pikto* (Zagreb), Bijenale slikarstva u Vranju 2018., te izložbi "Plati i nosi" u Domu HDLU/Meštrovićev paviljon 21. – 23. prosinca 2022. u Zagrebu.

U djelu „Judita – tišina prije pobjede“ autorica se vraća Marulićevoj Juditi ne kao narativnom prikazu biblijskog događaja, nego kao simboličkom i introspektivnom trenutku koji prethodi presudnom činu. Umjesto prikaza samog odrublivanja Holofernove glave, slika tematizira stanje svijesti u kojem je odluka već donesena. Figura Judite smještena je u prvi plan i oblikovana kao središnje nositeljice duhovne i moralne snage. Njezin miran, uzdignut pogled usmjeren je prema unutra, naglašavajući kontemplativnu dimenziju prizora i sugerirajući da izvor njezine moći proizlazi iz unutarnje sabranosti i vjere. U pozadini, među oblacima, pojavljuju se Holofernove glave, koje nisu prikazane kao trofej nakon pobjede, nego kao niz simboličkih i psiholoških stanja. Sedam lica predstavlja postupni raspad moći te različite izraze svijesti pred porazom: oholost, sumnju, bijes, zbunjenost, strah, nevjericu i konačnu spoznaju poraza.

Takvim ikonografskim rješenjem Holoferno prestaje biti samo povijesni ili biblijski protivnik te postaje simbol nasilne i samouvjerene moći koja se urušava u susretu s nepokolebljivom unutarnjom snagom vjere. Judita je pritom interpretirana kao arhetipska figura žene koja pobjedu ostvaruje već na razini duhovne odluke, prije njezine realizacije u stvarnosti.

Libar Marca Marula Splitchianina
Achomse vidarsi Istoria Sfete vdo
uice Juditu versih haruacchi slo
fena: chacho ona vbi voi vo
du S lopherna Posridu
voische gnegone: i ol
lodobi puch israels
chi od veliche
pogibili.

Prodaiuse vzdri dierolima
mirchouichia.

Drago Stojaković, *Judit se zovem ja*, akristal/keramički prah, dimenzija: 25x15 cm

Drago Stojaković, akademski je kipar, rođen 1989. godine u Osijeku. Srednju školu za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti završava 2008. godine na odjelu kiparstva pod mentorstvom prof. Ratka Žaje. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti, Sveučilišta u Mostaru, sa sjedištem na Širokom Brijegu gdje 2013. diplomira u klasi prof. Stjepana Skoke te stječe akademsku titulu i zvanje magistra kiparstva i prof. likovne kulture. Trenutačno radi kao profesor stručne grupe predmeta u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna Osijek gdje je već pet godina pročelnik strukovnog odjela i voditelj kiparskog odsjeka.

»Ostavih grad i hram, s životom bižim tja, jer će se dati vam.

Judit se zovem ja.«

– Marko Marulić

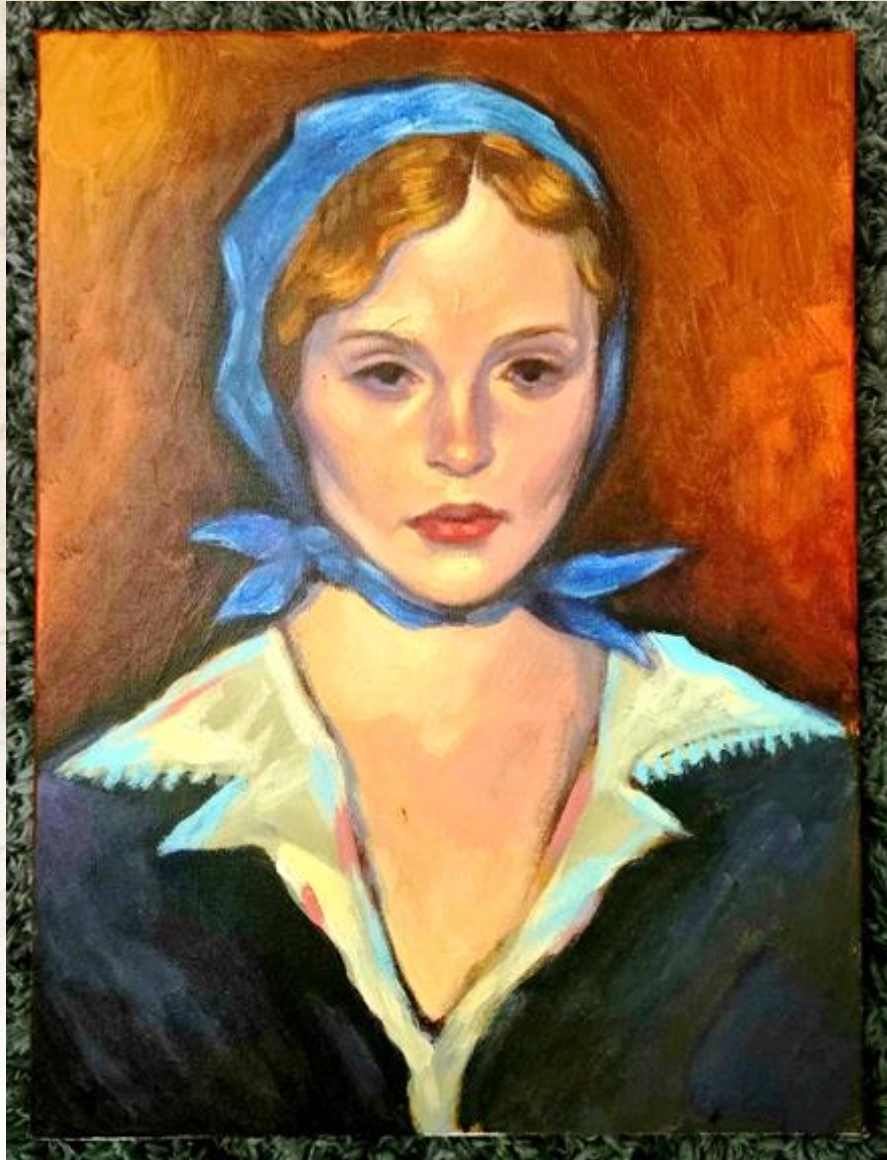
Ovaj rad prikazuje Juditu u trenutku kada nepokolebljivo staje pred svoj narod i pogled usmjerava prema Holofernovom šatoru. Iako oskudno odjevena i svjesna da izlaže svoje tijelo požudnim pogledima, njezin uzdignuti pogled ostaje čvrsto usmjeren prema većem cilju. U tom činu posvećenja Judita se poistovjećuje s likom Krista koji, ponizan i osramoćen pred ljudima, biva uzdignut radi spasenja drugih. Na isti način, Judita potpuno predaje samu sebe službi spasa svoga naroda. U naborima njezinih haljina nazire se i profil Marka Marulića, čime se uspostavlja poveznica između junakinje, njezina književnog tvorca nadahnutog biblijskom junakinjom i duhovnog nasljeđa koje nadahnjuje ovaj rad.

Anđelko Brkić, *Izlazak iz Betulije – Blagoslovljena*, ulje na platnu, dimenzija (70x50 cm)

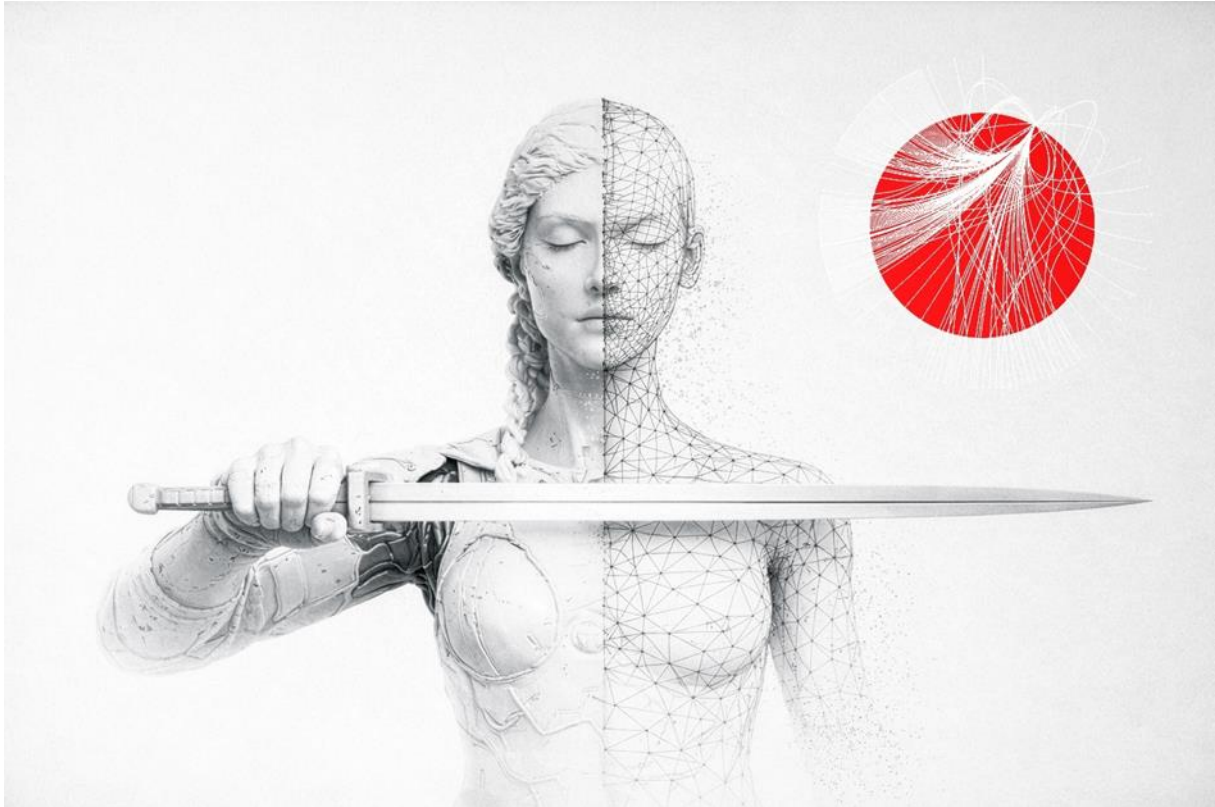
Anđelko Brkić, slikar hobist iz Koprivnice. Član je HDLU Zagreb i KUD-a Delovi. Posljednjih godina bavi se slikarstvom, pretežito u tehnikama ulja i akrila. U njegovu opusu istaknuto mjesto zauzima motiv ljudske figure, osobito portreta, premda se bavi i drugim tematskim cjelinama. Svoja je djela predstavio na više samostalnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu, među kojima se ističu u Koprivnici, Ludbregu, Križevcima, Zagrebu, Karlovcu, Ormožu u Sloveniji, kao i na brojnim skupnim izložbama, uključujući i žirirane izložbene projekte. Aktivno je sudjelovao na stotinu likovnih kolonija, kao i brojnim humanitarnima akcijama. Za svoj rad primio je više priznanja i pohvalnica, među kojima se izdvaja nagrada Hrvatskog sabora kulture, čime je potvrđen njegov kontinuirani doprinos suvremenoj likovnoj praksi.

Rita Medvešek, *Judita – Tišina pred misiju*, akril na platnu, dim. 30 x 40 cm

Rita Medvešek (r. 1999.) živi u Zagrebu gdje je završila Školu primijenjene umjetnosti i dizajna, smjer slikarstvo. Trenutačno je studentica treće godine na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, u klasi mentora Zoltana Novaka. U svom radu istražuje odnos figuracije i emotivne atmosfere, spajajući klasične slikarske tehnike s osobnim narativom. Do sada je sudjelovala na skupnoj izložbi i realizirala više privatnih narudžbi. Tematski se najčešće bavi ljudskim likom i simbolikom prostora, a osobito često slika konje, što je postalo jedan od prepoznatljivih motiva njenog opusa.

Slika prikazuje Juditu u intimnom, introspektivnom trenutku neposredno prije odlaska u Holofernov tabor. Kroz smiren, ali odlučan izraz lica i skromnu odjeću, rad ističe njezinu unutarnju snagu, vjernost i čednost. Plavi rubac simbolizira mir i vjeru, dok topla tamnocrvena/*sienna* pozadina nosi simboliku ratnog kaosa i opasnosti koje je okružuju. Polusjena na licu prenosi dualitet njezine situacije – vjeru i hrabrost naspram straha i neizvjesnosti. U ovom djelu Judita je prikazana kao žena čvrstog morala, bez teatralnosti, usredotočena na svoju misiju i svjesna žrtve koju nosi. Djelo spaja sakralni ton i intimnu ljudsku dimenziju, čime se prenosi poruka Marulićeva teksta u suvremenom, likovno pročišćenom obliku.

Marijana Rajčić, *Cyber Judita 1*

Marijana Rajčić arhitektica je i dizajnerica koja dizajn promišlja kao sustav znanja, a ne kao stilsku gestu. Tijekom više od trideset godina međunarodnog djelovanja razvija projekte u području strategije brenda, sustava vizualnih identiteta i interdisciplinarnog dizajna, pri čemu dizajnersku praksu razumije kao analitički i istraživački proces usmjeren na artikulaciju značenja unutar suvremenog komunikacijskog prostora.

“Cyber Judita”

Autorica u konceptu *Cyber Judita* transformira biblijski lik u hibridnu futurističku figuru žene ratnice. Judita predstavlja ženu koja želi sačuvati ljudsko dostojanstvo u dehumanizirajućem svijetu. Njezin mač simbol je otpora dehumanizaciji u suvremenom algoritamskom poretku koji čovjeka otuđuje od Stvoritelja. Ona nije pasivni promatrač nego aktivni sudionik digitalne transformacije u kojoj se bori za očuvanje kulturnog identiteta i ljudskog integriteta. Njeno tiho herojstvo sastoji se u etičkoj borbi za temeljna ljudska prava i slobode u svijetu zahvaćenom drastičnom promjenom društvenog poretka. Horizontalno položeni mač funkcionira kao precizna linija reza – granica koja istodobno razdvaja i artikulira prijelaz između dviju razina stvarnosti. Ilustracije naglašavaju ontološki pomak između organskog i digitalnog, zadržavajući smiren i kontroliran vizualni ritam.

Marijana Rajčić, *Cyber Judita 2*

Polazeći iz arhitektonske discipline, autorica u svojem radu razvija metodologiju koja se oslanja na prostornu logiku, analitičko promišljanje i sustavno istraživanje. Vizualni jezik pritom ne nastaje kao rezultat intuitivne estetske geste, nego kao produkt promišljene strukture i konceptualne artikulacije. Marijana Rajčić i ovim djelom pokazuje da djeluje na sjecištu kulture, strategije i komunikacije, razumijevajući dizajn kao medij koji strukturira značenja, oblikuje kolektivne narative i intervenira u prostor javne percepcije.

Marulićeva

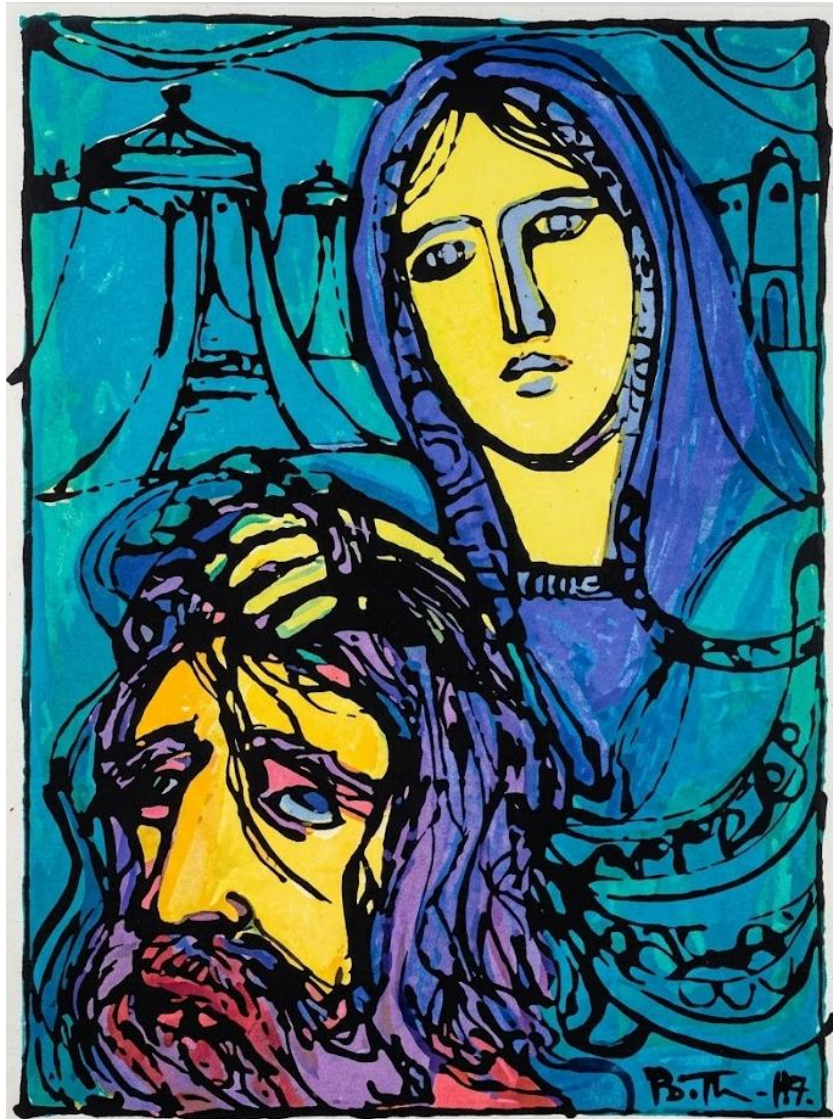
JUDITA

Marijana Rajčić, *Cyber Judita 3*

»Judita nije samo religiozno djelo,
nego i snažna pjesnička interpretacija nacionalne sudbine.«

Ivo Frangeš

Josip Botteri Dini, *Judita s Holofernovom glavom*, akril na platnu, dimenzija 100 x 80 cm, 1990.

Akademski slikar **Josip Botteri Dini** ovu sliku je naslikao u razdoblju kada je intenzivno istraživao povijesne i nacionalne teme kroz prizmu kršćanske ikonografije. U prikazu Judite i Holoferna slikar koristi "vibrantnu paletu" i "uskovitlane linije" kojima postiže dinamiku. Slikom dominiraju snažni tonovi koji podsjećaju na njegove vitraje.

»Ona se sada sja, vi ste u tamnosti.

Nju radost obuja, vi ste plačni dosti.

Ona je u milosti kralja nebeskoga,

vi ste u gardosti djavla paklenoga.«

Marko Marulić, *Judita*

Josip Botteri Dini,

grafička mapa

o životu

Marka Marulića

sabrana

u knjizi

Frane Barasa

"Marulić u deset slika"

u izdanju

splitskog

ogranka

Matice

hrvatske

(2005.)

»Marulić je otac hrvatske književnosti, a Judita njezin prvi veliki spomenik.«

Miroslav Krleža

Posebna zahvala na potpori i suradnji:

Gradskoj knjižnici Marko Marulić – Split

Gradu Splitu

Splitsko-dalmatinskoj županiji

Katoličko-bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu

Udruzi mladih akademskih glazbenika - MAG

Restoranu Duje

